

Bogár László: Levél az ukrán néphez

2025 július 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Két Magyarország fog összecsapni a jövő évi választásokon, és egy nyílt levél ennek az összecsapásnak a látványos nyitánya.

Ismert közéleti személyiségek egy csoportja nyílt levelet intézett az ukrán néphez, de, mint az általában lenni szokott, az igazi „címezett” nem az, akit formálisan megneveznek. Azaz: esetünkben nem az ukrán nép, hanem Orbán Viktor és rendszere. (Csak zárójelben jegyzem meg, hogy a valóságos ukrán népről senki nem tud semmit, nem is tudhat, mert ez a legszigorúbb embargó alatt áll. Csupán sejteni lehet, hogy felfoghatatlan nyomorúságban és kiszolgáltatottságban vegetál az az alig több, mint húszmillió, saját történelméből kilökött rés-lakó „bennszülött”, aki, mint abszolút vesztes, nem tudott elmenekülni és kényszerben maradt abban az országban, ahol a „függetlenség” kikiáltásakor, 1991-ben még több, mint ötvenmillió ember lakott.)

A nyílt levél írói egy, a globális média valóságipari művei által megkonstruált fantomképhez intézték üzenetüket (legalábbis látszólag), ami a világszabadság szent ügyét önzetlen áldozatvállalásával híven szolgáló hűs ukrán népet ábrázolja, és ami persze soha nem volt, ma még kevésbé van és lenni meg aztán pláne nem lesz.

Ám ennek nincs jelentősége, mert a levél Orbán Viktorhoz szól, és azt próbálja bizonyítani, hogy Orbán Viktor és rendszere viszont a hűs ukrán néppel szemben a világszabadság és azon belül is az 1956-tal azonosítható magyar szabadság árulója.

Ezt az is visszaigazolta, hogy Orbán Viktor, átérezve, hogy ő az igazi címezett, válaszolt is erre a levélre, amely válasz drámai módon érzékelteti azt a „satuhelyzetet”, amelyben vagyunk. Válaszadását fűként azzal indokolja, hogy a levél aláírói között vannak olyanok, akikkel együtt küzdött a nyolcvanas évek során a szabadságért, és személy szerint sajnálja, hogy ez a bajtársi szövetség mára megkopott.

Ez a felszín. És akkor most vegyük szemügyre a történetnek e lejátszás-technikai felszín alatt meghúzódó rétegeit. Az ma már mindenki számára világos, hogy ez a háború nem Ukrajna és Oroszország között zajlik (szemben azzal, amit a levél írói feltételeznek, vagy legalábbis úgy tesznek, mintha elhinnék ezt), hanem az amerikai világbirodalom kiprovokált háborúja Oroszország ellen, amitől azt remélte, hogy ezzel megdönti az orosz rendszert és egy, az ország roppant erőforrásait készségesen kiszolgáltató kollaboráns uralmi struktúrát illeszt a helyére, kissé tehermentesítve ezzel az egyre mélyebb adósságcsapdában vergődő birodalmat.

A szerencsétlen ukrán nép pedig nem a világszabadságot védi, hanem saját cinikus elitjei küldik vágóhídra, azért, hogy ezáltal nyíljon meg az út Oroszország amerikai birodalom általi kifosztása elé.

Ezt amúgy feltehetőleg a levél írói is pontosan tudják, de ennek azért nincs semmilyen jelentősége, mert az ő valódi céljuk az, hogy jelezzék, hogy (mint ők maguk írják) „létezik egy másik Magyarország is” (ezek ők) akik ugyanolyan készséges cinikus, gátlástalan kollaboránsok szeretnének lenni, mint az imént említett ukrán elitek, és ebbéli törekvésük legfontosabb strukturális akadálya Orbán Viktor és rendszere.

És valóban: két Magyarország fog összecsapni a jövő évi választásokon, és ez a levél ennek az összecsapásnak a látványos nyitánya. Az már elég régóta evidencia, hogy a Fidesz nem párt, hanem egy sikeres nemzeti nagykoalíciós kísérlet, amelyről a világ nem létező urai most már világosan látják, hogy csak egy ehhez hasonló ellen-szerveződéssel vagyis egy hamis nemzeti nagykoalíció létrehozásával dönthető meg. Az aláírók ezt a hamis nemzeti nagykoalíciót jelképezik, hisz van köztük miniszter az Antallkorszakból (mindjárt kettő is) és az első Orbán kormányból, képviselők az 1990-ben megalakuló MDF-frakcióból, de persze a legfontosabb „elem” az ősz-SZDSZ, akiket a Orbán Viktor kényszerben „szabadság-harcostársainak” nevezett.

S talán ez az egész kérdés legkényesebb része: nevezetesen, hogy valóban „szabadságharc” volt-e a rendszerváltást közvetlenül megelőző idő, és ami ennél is kényesebb kérdés, amit a levélírók kíméletlenül ki is használnak: szabadságharc volt-e maga 1956, vagy legalábbis „úgy” volt-e szabadságharc, ahogy ők kíméletlen véleményterrorral ma is értelmezik.

Törekvésük logikus és érthető, ha sikerül a jövő évi választást úgy tematizálni, hogy a magyar szabadság hűségesei védelmezői (ezek a levél aláírói) illetve e szabadság elárulói (ez Orbán Viktor és rendszere) csap össze, és sikerül

a vesztes többséggel elhitetni, hogy történelmileg kódolt vesztes létükre az egyetlen megoldás az Orbán Viktor által szimbolizált rendszer megdöntése, akkor az akár valóban romba döntheti ezt az els?, és eddig egyetlen sikeres nemzeti nagykoalíciós kísérletet.

Az igazán rossz hír az, és ez Orbán Viktor reakcióján is érződik, hogy a dolgok „nevén nevezése” elkerülhetetlenné teszi az egész rendszerváltást megelőző konfliktusnyaláb „szabadságharcként” való értelmezésének, sőt az abszolút tabuként létező 1956 szabadságharc-értelmezésének felülvizsgálatát is. Megtapasztalhattuk, hogy Orbán Balázs csak egy árnyalatnyi eltérése is 1956 máig is abszolút uralkodó (hamis) liberális értelmezésétől óriási felháborodást váltott ki, annyira, hogy még Orbán Viktor is kénytelen volt elhatárolódni politikai igazgatója megnyilatkozásától, holott ezt a „tesztet” nagy valószínűséggel (és helyesen!) maga kezdeményezhette.

Pedig, ha csupán arra gondolunk, hogy Csurka István és Gyurcsány Ferenc is abszolút és kizárólag ugyanazt a liberális hamis értelmezési keretbe ágyazott egyenszöveget mondhatta el minden október 23-án, akkor pusztán logikai alapon is belátható ennek tarthatatlansága. Szóval izgalmas év áll előttünk.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

|

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló